

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 39/2012-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti E., N., C., zastúpenej advokátkou JUDr. A. H. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Cob/65/2011, 1 Ncb/3/2011 z 20. júla 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti E. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. októbra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti E., N., C. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. A. H. R., K., pre namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského

súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Cob/65/2011, 1 Ncb/3/2011 z 20. júla 2011.

Z podania a jeho príloh vyplynulo, že sťažovateľka ako menšinový spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným podala 24. februára 2010 na Okresnom súde Poprad (ďalej len „okresný súd“) návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd obmedzí právo tejto spoločnosti disponovať v návrhu označenými pozemkami. Uznesením sp. zn. 16 Cb/34/2010 z 1. apríla 2010 okresný súd jej návrhu vyhovel a zároveň jej uložil povinnosť podať v stanovenej lehote návrh vo veci samej. Návrh sťažovateľky vo veci samej bol okresnému súdu doručený 7. mája 2010. Na základe odvolania odporcov krajský súd uznesením sp. zn. 4 Cob/61/2010, 4 Cob/62/2010 zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Poukázal pri tom na skutočnosť, že žalobca nepreukázal ohrozenie svojich majetkových práv, ale poukázal na ohrozenie svojich ekonomických záujmov. Tiež neosvedčil potrebu nariadenia predbežného opatrenia, ak predbežné opatrenie nebude mať vzťah k budúcej prerokúvanej veci samej, ktorou je žaloba o neplatnosť právnych úkonov.

Podaním zo 17. marca 2011 sťažovateľka opätovne podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Uznesením sp. zn. 16 Cb/98/2010 z 20. apríla 2011 okresný súd jej návrhu v celom rozsahu vyhovel. Krajský súd v odvolacom konaní sp. zn. 1 Cob/65/2011, 1 Ncb/3/2011 uznesením z 20. júla 2011 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a zastavil konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia z dôvodu prekážky veci právoplatne rozhodnutej.

Podľa názoru sťažovateľky „Krajský súd v Prešove Uznesením zo dňa 20. 07. 2011 sp. zn. 1 Cob/65/2011, 1 Ncb/3/2011 rozhodol arbitrárne a tým porušil základné práva sťažovateľa, a to právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom na tieto skutočnosti ako aj ďalšie, nižšie uvedené okolnosti, je sťažovateľ toho názoru, že sú splnené podmienky na to, aby Ústavný

súd SR preskúmal a posúdil právny názor Krajského súdu v Prešove, resp. aby posúdil skutkovú otázku v predmetnej právnej veci.“

Sťažovateľka tiež poukazuje na nové skutočnosti, ktoré sú podľa nej dostatočným dôvodom na pre nariadenie predbežného opatrenia a ktoré preukazujú, „že v súvislosti so zriadením záložného práva, došlo ku konaniu v rozpore s ustanovením § 56a Obchodného zákonníka ako aj konaniu v rozpore s dobrými mravmi (§39 Občianskeho zákonníka), a za týmto účelom označil nové dôkazy, a to najmä:

- *Zmluvu o odplatnom postúpení práv a povinností a dohoda o započítaní uzatvorenú medzi spoločnosťami O. a. s. a G. a. s.*
- *Zmluvu o postúpení pohľadávky a Dohoda o započítaní uzatvorenú medzi spoločnosťami G. a. s, G. s. r. o, D. M., R. V. a spoločnosťou G. D. a.s.*
- *Zmluvu o prevode obchodného podielu uzatvorenú medzi spoločnosťami O. a. s. a G. a. s.*
- *Dohodu o cene uzatvorenú medzi spoločnosťami O. a. s. a G. a. s.*

Jedná sa o skutočnosti a dôkazy, ktoré sťažovateľ nemohol uviesť a/alebo označiť v prvom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (t. j. v podaní zo dňa 24. 02. 2010), nakoľko o týchto dokumentoch nemal vedomosť a ani ich nemal k dispozícii (sťažovateľ nebol účastníkom ani jedného z týchto zmluvných vzťahov); tieto dokumenty boli žalovanými predložené až v konaní vo veci samej, t. j. po podaní prvého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a po vydaní Uznesenia Okresného súdu v Poprade zo dňa 01. 04. 2010 sp. zn. 16 Cb/34/2010.

Ďalšou novou skutočnosťou, ktorou bol odôvodnený návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 17. 03. 2011 bola skutočnosť, že nastala splatnosť záväzku spoločnosti G. s. r. o. voči materskej spoločnosti väčšinového spoločníka. Ani túto skutočnosť sťažovateľ nemohol označiť pri podaní prvého návrhu na nariadenie predbežného opatrenie, keďže táto skutočnosť vznikla až 30. 06. 2010, t. j. po vydaní prvého predbežného opatrenia (Uznesenie Okresného súdu v Poprade zo dňa 01. 04. 2010 sp. zn. 16 Cb/34/2010).“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo spoločnosti E., N., C., zapísanej: M., D., pod č. ..., na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 07. 2011 sp. zn. 1 Cob/65/2011, 1 Ncb/3/2011 porušené bolo.

2. Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.07.2011 sp. zn. 1 Cob/65/2011, 1 Ncb/3/2011 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Prešove je povinný uhradiť spoločnosti E., N., C., zapísanej: M., D., pod č. ..., trovy konania vo výške 314,18 € na účet jej právneho zástupcu, JUDr. A. H. R., do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením

bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Za zjavne neopodstatnenú možno považovať aj takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (III. ÚS 175/03).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd vzhľadom na svoju doterajšiu judikatúru považuje za potrebné pripomenúť, že nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa vymedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlniteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00).

Podstatou námietok sťažovateľky je tvrdenie o arbitrárnosti rozsudku krajského súdu č. k. 1 Cob/65/2011-189, 1 Ncb/3/2011, ktorým krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu sp. zn. 16 Cb/98/2010 a konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia zastavil. Podľa názoru sťažovateľky krajský súd tým, že sa nezaoberal novými skutočnosťami, ktoré nastali, odoprel jej a jej právu vlastniť majetok súdnu ochranu a porušil tak jej základné právo zakotvené v čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil takto:

„Prekážka veci právoplatne rozhodnutej patrí k podmienkam konania. Ak zistí súd, že vo veci už bolo v rozsahu záväznosti výroku uznesenia vo veci samej právoplatne rozhodnuté, konanie bez ďalšieho zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.).

Z rozhodnutia Okresného súdu Poprad č. k. 16 Cb/34/2010-50 zo dňa 1. 4. 2010 v spojení s opravným uznesením toho istého súdu zo dňa 8. 7. 2010 a uznesením Krajského súdu Prešov č. k. 4 Cob/61/2010, 4 Cob/62/2010-233 zo dňa 12. 10. 2010 je zistiteľné, že ten istý žalobca podal dňa 1. 3. 2010 návrh na vydanie predbežného opatrenia, totožného znenia ako bol dňa 21. 3. 2011 podaný návrh v preskúmanej veci. Ako skutkový dôvod uviedol, že je ohrozené vlastnícke právo spoločnosti G. s. r. o. k pozemkom zapísaným na LV č. ... a majetkové práva žalobcu, ako spoločníka tejto spoločnosti. Malo sa tak stať z dôvodu, že žalovaný v 2. rade zneužíva svoje väčšinové postavenie k poškodzovaniu práv žalobcu a žalovaného v 1. rade. Ďalším dôvodom malo byť personálne prepojenie medzi žalovanými v 2. a 5. rade, ako aj personálne prepojenie medzi žalovanými v 1. a 2. rade. V návrhu sa poukazovalo na neplatnosť záložnej zmluvy, ktorou sa zriadilo záložné právo na pozemkoch vo vlastníctve žalovaného v 1. rade na zabezpečenie záväzku spoločnosti G., a. s. voči T. a. s. a ďalej na zmluvu o pôžičke zo dňa 27. 11. 2007 medzi žalovanými v 1. rade a 2. rade a zmluvu o úvere zo dňa 15. 6. 2008, uzavretú medzi žalovaným v 1. rade a vtedajším žalovaným v 5. rade (teraz v 3. rade). Pri uzatváraní predmetných zmlúv mali podľa prvého návrhu na vydanie predbežného opatrenia konať konatelia v rozpore s § 135a Obchodného zákonníka.

Podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. 10. 2010 dôvodom pre zamietnutie návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 1. 3. 2010 bolo to, že sa týka len žalovaného v 1. rade. Nie sú však ním dotknuté práva a povinnosti žalovaných v 2. až

5. rade (v súčasnosti 2. až 3. rade). Títo žalovaní nemôžu predbežné opatrenie napadnúť, pretože sa ním neukladajú im žiadne práva ani povinnosti. Súd dal za pravdu žalovaným v tom, že ak je nariadené predbežné opatrenie, toto predbežné opatrenie má mať vzťah k prejednávanej veci. Ďalej súd zaujal názor, že žalobca nebol účastníkom napadnutých zmlúv a preto je pochybnosť, či je potrebné dočasne upravovať pomery účastníkov predbežným opatrením, ak sa vytvárajú pochybnosti o naliehavom právnom záujme žalobcu na podaní návrhov o neplatnosť právnych úkonov. Podľa súdu žalobca nevie zdôvodniť spôsob, aby bolo potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov predbežným opatrením. Predbežné opatrenie so základom nakladania s nehnuteľnosťami nemá vzťah k veci samej, pokiaľ sa žalobca musí domáhať určenia neplatnosti právnych úkonov (neplatnosti pôžičky a úverov) žalobou vo veci samej. Súd ďalej konštatoval, že záložné právo T. vytvára záruku obmedzení pri prevodoch nehnuteľností. Ak je nehnuteľnosť zabezpečená záložným právom, nie je dôvod vydania predbežného opatrenia zákazom predaja nehnuteľnosti. Žalobca neosvedčil potrebu nariadenia predbežného opatrenia, ak predbežné opatrenie nebude mať vzťah k budúcej prejednávanej veci samej (žaloby o neplatnosť právnych úkonov).

Jediný významný rozdiel medzi oboma návrhmi na vydanie predbežného opatrenia je v tom, že návrh zo dňa 1. 3. 2010 bol podaný ešte pred začatím konania vo veci samej, kým návrh zo dňa 21. 3. 2011 bol podaný po podaní žaloby zo dňa 10. 5. 2010. Táto žaloba bola zmenená podaním zo dňa 21. 3. 2011.

Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ pred začatím konania vo veci samej, t. j. pred podaním žaloby na súd, rozhodne súd o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia, nebráni táto skutočnosť v tom, aby po podaní žaloby, a teda po vymedzení čoho sa skutočne žalobca ňou domáha, bol podaný návrh na predbežné opatrenie s totožným petitom. Podmienkou pre prejednanie takéhoto návrhu súdom je však iný predmet konania, teda iné skutkové tvrdenia, na základe ktorých je takýto návrh podávaný.

Po porovnaní oboch návrhov na vydanie predbežného opatrenia je možné konštatovať totožnosť skutkových tvrdení a len čiastočnú zmenu v okruhu účastníkov konania. Všetky skutkové okolnosti, tvrdené žalobcom v návrhu zo dňa 21. 3. 2011, nastali pred dňom 10. 10. 2010, kedy rozhodol odvolací súd o predchádzajúcom návrhu. Za tohto stavu neboli splnené podmienky pre konanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 21. 3. 2011.

Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s § 221 ods. 1 písm. d), ods. 3 O. s. p. zrušil napadnuté uznesenie a konanie o návrhu na predbežné opatrenie zastavil.

Odvolací súd navyše dospel k záveru, že žalobca doposiaľ neosvedčil naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov (§ 102 ods. 1 O. s. p.), ale ani obavu, že budúci výkon súdneho rozhodnutia (exekúcia) by mohol byť ohrozený (§ 74 ods. 1 O. s. p.). Na LV č. ..., k. ú. G. je totiž naďalej ako ťarcha zapísané záložné právo T., akciovej spoločnosti, B., pritom údaje o právach k nehnuteľnostiam zapísaným na LV sa považujú za hodnoverné, kým sa nepreukáže opak (§ 7 písm. c) a § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti). Pred rozhodnutím súdu, ktorým by vyhovel žalobe na určenie, že záložné právo na predmetných nehnuteľnostiach, založených v prospech žalovaného v 4. rade na základe záložnej zmluvy zo dňa 22. 11. 2007, nevzniklo a neexistuje, platia naďalej údaje zapísané na liste vlastníctva. Preto aj prípadné pohľadávky žalovaných v 2. a 3. rade voči žalovanému v 1. rade by bolo možné uspokojiť z predmetných nehnuteľností len v prípade, že by nevzniklo, či v prípade, že by zaniklo, záložné právo žalovaného v 4. rade k týmto nehnuteľnostiam (§ 157 ods. 1 písm. b), g) zák. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti).

Naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov spochybňuje aj skutočnosť, že ani v prípade vyhovenia všetkým častiam podanej žaloby nemôže byť zabránené žalovanému v 1. rade, aby s predmetnými nehnuteľnosťami disponoval. Je možné preto naďalej konštatovať, že nebola osvedčená súvislosť medzi podanou žalobou a navrhovaným predbežným opatrením.“

Ústavný súd v prvom rade pripomína, že posúdenie podmienok na vydanie predbežného opatrenia je vecou všeobecných súdov. Samotný ústavný súd spravidla nezasahuje do rozhodnutí o predbežných opatreniach, keďže nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov, a okrem toho ide o rozhodnutia, ktoré do práv a povinností účastníkov konania nezasahujú konečným spôsobom (IV. ÚS 82/09). Podstatou predbežného opatrenia je len dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevylučuje, že o právach a povinnostiach účastníkov konania o predbežnom opatrení bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o predbežnom opatrení.

Ústavný súd posudzuje problematiku o nariadení predbežného opatrenia alebo o zamietnutí návrhu na jeho vydanie takým spôsobom, že k ingerencii do rozhodnutí tohto druhu pristupuje len za celkom výnimočných okolností. Ústavný súd môže zasiahnuť do rozhodnutí všeobecných súdov o predbežných opatreniach iba za predpokladu, že by rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu.

Na doplnenie informácie takto rozhodovali aj všeobecné súdy, keď podľa stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 25/2011 zo 16. mája 2011 rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, napriek tomu však môže mať pre osoby dotknuté týmto súdnym rozhodnutím závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby o tom istom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podanom rovnakým účastníkom konania za nezmenených skutkových okolností bolo predbežné opatrenie nariadené niekoľkokrát alebo aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne (protichodné) rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Občiansky súdny poriadok negatívnou podmienkou konania – požiadavkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej v zmysle § 83 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) alebo právoplatne rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 OSP. I keď sú tieto ustanovenia zaradené v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku („Konanie v prvom stupni“), je na dosiahnutie účelu zákona sledovaného inštitútom predbežného opatrenia potrebné aplikovať ich primerane aj v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania.

Prekážka rozsúdenej veci vedie v každom štádiu konania k zastaveniu konania. Nastáva predovšetkým vtedy, keď v novom konaní ide o tú istú vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku).

Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, ak určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak).

Pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 OSP v spojení s § 167 ods. 1 OSP).

Podstatou námietok sťažovateľky je jej presvedčenie, že v prípade jej návrhov na vydanie predbežného opatrenia nešlo o tú istú vec, keďže sa v druhom prípade vyskytujú aj ďalšie okolnosti, ktoré ho odlišujú od prvého návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

V posudzovanom prípade je teda podstatné zváženie, či došlo k zmene pomerov, resp. k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Len pri významnej zmene pomerov by prichádzala do úvahy možnosť dosiahnuť ochranu záujmov sťažovateľky podaním nového návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Sťažovateľka vo svojom podaní uvádza okolnosti, ktoré sú podľa nej novými skutočnosťami, a zároveň dodáva, že *„za takéto nové skutočnosti je nevyhnutné považovať nielen skutočnosti, ktoré nastali po rozhodnutí súdu o predchádzajúcom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ale aj skutočnosti a dôkazy, ktoré sťažovateľ v čase podania predchádzajúceho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nemohol uviesť alebo označiť“*. Ako nové dôkazy označuje *„- Zmluvu o odplatnom postúpení práv a povinností a dohoda o započítaní uzatvorenú medzi spoločnosťami O. a. s. a G. a. s.*

- Zmluvu o postúpení pohľadávky a Dohoda o započítaní uzatvorenú medzi spoločnosťami G. a. s., G. s. r. o., D. M., R. V. a spoločnosťou G. a. s.

- Zmluvu o prevode obchodného podielu uzatvorenú medzi spoločnosťami O. a. s. a G. a. s.

- Dohodu o cene uzatvorenú medzi spoločnosťami O. a. s. a G. a. s.“

Ďalšou novou skutočnosťou podľa nej je, „že nastala splatnosť záväzku spoločnosti G. s.r.o. voči materskej spoločnosti väčšinového spoločníka. Ani túto skutočnosť sťažovateľ nemohol označiť pri podaní prvého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, keďže táto skutočnosť vznikla až 30. 06. 2010, t. j. po vydaní prvého predbežného opatrenia (Uznesenie Okresného súdu v Poprade zo dňa 01. 04. 2010 sp. zn. 16 Cb/34/2010).“.

Pri porovnávaní oboch návrhov na nariadenie predbežného opatrenia je zrejmé, že niet medzi nimi zásadného rozdielu. Druhý návrh sťažovateľky zo 17. marca 2011 je súčasťou jej podania „Vyjadrenie žalobcu, zmena žaloby a návrh na nariadenie predbežného opatrenia“, pričom v časti, ktorá sa týka samotného návrhu na vydanie predbežného opatrenia, sťažovateľka akcentuje opätovne najmä tie právne úkony odporcu, ktoré sú uvedené v prvom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a ktoré podľa nej majú porušovať jej práva. Dôkazy, ktoré uvádza ako nové, podľa jej tvrdenia potvrdzujú zneužitie práva v zmysle § 56a Obchodného zákonníka, a preto sa v konaní vo veci samej domáha zrušenia právneho úkonu (uzatvorenia záložnej zmluvy), ktorý bol urobený v súvislosti so zneužitím práva.

Ústavný súd pri preskúmaní vznesenej námietky porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy musel preskúmať aj postup všeobecného súdu podľa ustanovení všeobecných zákonov, ktoré danú problematiku upravujú, a to vzhľadom na čl. 51 ods. 1 ústavy.

Podľa názoru ústavného súdu sťažovateľka nepreukázala takú významnú zmenu skutkových okolností, ktorá by odlišila oba podania takým spôsobom, aby bolo možné konštatovať odpadnutie prekážky veci právoplatne rozsúdenej. Po preskúmaní spôsobu a rozsahu odôvodnenia rozsudku krajského súdu a s ohľadom na dôvody, ktoré sťažovateľka uviedla v predmetnej sťažnosti, ústavný súd nezistil taký výklad a aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré by mohli vyvolať účinky nezlučiteľné so základným právom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd tak nezistil pri predbežnom prerokovaní predloženej sťažnosti žiadne skutočnosti nasvedčujúce priamej súvislosti medzi rozhodnutím krajského súdu a sťažovateľkou označenými právami, a preto jej sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. januára 2012